

Dnevnik

hočejo prvaški nasprotniki z novim letom za spodnjo Štajersko ustanoviti. Vkljub temu, da še danes ne vejo, je-li bode zamogel ta dnevnik izhajati in troške plačati, — vendar že

nabirajo denar.

Mi se za to delovanje v splošnem ne mernimo. Koliko denarja je pred pol letom nabral dr. Benkovič in vendar ni izšel njegov dnevnik „Straža“. Morda se gre in sedaj edino zato, da se ljudstvu vsili misel, ki ni realna, da se torej tuje denarje napačno porabi. S svojim

dnevnikom

mislijo prvaki vse uničiti, kar je naprednega. Pa ne bo šlo! Tudi mi imamo dovolj naročnikov in tudi dovolj denarja, da bi lahko pričeli

„Štajerca“

vsak dan izdajati. Ali tega mi

ne storimo.

Kajti mi vemo prav dobro, da ljudstvo, namreč delavno kmetsko, obrtniško in delavsko ljudstvo, sploh nima

ne časa ne denarja,

plačati in čitati vsak dan svoj list. Naše ljudstvo si vzame od nedeljskega počitka toliko časa, da zamore prebrati tedenski list. In to mu zadostuje. Zato bode „Štajerc“ tudi v bodočem letu izhajal le

enkrat na teden.

Ali izhajal bode redno in gledali bodemo, da bode vedno zagovornik

Ljudskih pravic

proti vsakemu izsesavanju, izkoriščanju in zatiranju.

„Štajerc“

pa bode v bodočem letu tudi veliko več prinašal. Tudi slike bodemo listu pridajali, samo da ugodimo

Ljudski želji.

Kajti to smo že opetovano naglašali in tudi dokazali, da se nam nikdar ni šlo, ne gre in tudi ne bode šlo za

dobiček.

Vsakdo, kdor ve, kaj košta papir, tisek, stavljenje, znamke itd., ta mora tudi vedeti, da je

„Štajerc“ na pol zastonj!

In zato pozivljamo že danes vse prijatelje, člane, somišljenike, da naj pridobijo!

ker ti nimajo več mnogo opraviti. Študiranje ni več izjema. Vsakdo zamore obiskati visoko šolo. Ali ne v ta namen, da bi svoje šiviljenje med zidovjem in akti zagrebel, ne. Ravno za plugom zamoremo izobraženost zelo dobro rabiti.

Tako je en stan popolnoma izumrl: politikanji. Mi jih ne rabimo, ker oskrbimo njih delo sami. Od volilnih bojev prejšnjih časov ne vemo ničesar več. Proti našim zahtevam ni nobenega nasprotja več, kajti mi smo vsi edini in z nami gre vse drugo prebivalstvo, ker je prepričano o koristi naše stvari. Nekdanje stranke smo z nekdanjimi politikarji pokopali. Tron in oltar stojita trdnejša nego kedaj preje . . .

Zato je komaj razumeti, kako se je moglo svoj čas one može, ki se jih je imenovalo naprednjake, in ki so hoteli srečno bodočnost za kmeta uresničiti, tako zatirati. Jaz — — —

— Veliki ropot! Sanjal sem in zdaj se predramim. Vrata so me nazaj poklicala v sedanost in so uničile sladke sanje o bodočnosti. Odprem oči. Pred mano stoji sosed in me opomni, da je jutri volitev.

„Vera je v nevarnosti“, zakliče sosed in potem odhiti skozi vrata.

Zdaj izpoznam, kako sladke so bile moje sanje in kako skoraj nedosežno oddaljene so.

čimveč novih odjemalcev

našega velepotrebnega lista. Mi bodemo i zana-prej prinašali gospodarsko potrebne stvari, politično merodajne dogodke, zanimive domače in tuje novice, leposlovne spise; — vedno pa bode „Štajerc“

nevstrašljivi bojevnik

za naše pravice.

Naročujte se tedaj, razširjajte list!

„Štajerc“

izhaja vsak teden na najmanje 8 velikih straneh in košta za Avstrijo za celo leto 3 K, za pol in četrt leta razmerno; za Ogrsko (v zaprti kuverti) 4 K 50 h za celo leto; za Nemčijo 5 K za celo leto; za Ameriko 6 K za celo leto; za drugo inozemstvo razmeroma. Naročnina se plača naprej. Posamezne številke koštago 6 vin.

Vsi na delo!

Dopisi.

Cirkovce na dr. polju: Kaj čudne duhovne imamo tukaj pri nas. V vseh krajih je ob božičnih praznikih navada, da si voščijo vesele božične praznike. Tudi naša dva duhovna nam voščita, pa ne veselih praznikov ampak jezo, prepir in sovraštvo; to sta pokazala na praznik sv. Štefana in v nedeljo na prižnici. Kakor večkrat so tudi ta dan bile 2 pridigi, a ta druga ne. sliši v cerkev, ampak v kakšni „narodni dom“. V svoji sveti jezi so se zagnali spet v slabe časopise, seveda imenovati lista si gospodi niso upali, ker že pred imenom „Štajerc“ jih je strah; so samo rekli: tisti iz Celja in iz Ptujca. Predstavljali so nam da tisti ki te liste berejo so sami sovražniki z kamenjem; „Štajerc“ je namreč kamenje in s tem kamenjem hočemo druge pobiti, mi smo njihovi najhujši sovražniki, izogibljite se teh, sovražite jih, ne občujte z njimi itd. In črez en čas smo jih slišali: ljubite se med seboj! Tukaj bi pač lahko rekel: odpusti jim, saj ne vejo kaj govorijo. Potem so župnik pravili, da skoro vsi ti listi zastonj pridejo, namreč da se jih nič ne naroči, da ga posilem pošiljajo itd. Tega pa niste videli, da za teh par naročnikov „Slov. G.“ v petek 25. decembra 1908 prinesel poštni sel v Cirkovce 2 bali „Sl. G.“ a povrh še „Stražo“ zastonj, tako težko da mu je grede skoraj grba zrasla; koliko jih je pa tam zastonj?! Vama svetujemo: vi se držite cerkve in nje nankov, nam razlagajte krščanske resnice, politiko in hujskanje pa opustite, ki ne sliši v cerkev, in nas pa pri miru pustite, da ne bo vera v nevarnosti. Nadalje vprašamo Vas, ki ste celih 12 let hlače trgli po klopek gimnazije in semenišča, kedo je kriv vsega tega greha, ki se je godil pretečeno nedeljo v cerkvi v pričó živega Boga, ko ste Vi takšne besede iz prižnice govorili, da so se ljudje po cerkvi smejali, govorili in celo proklinjali? A li slišijo meje, jelše in žabe na travnikah s cerkvijsko skupaj? Kar se pa tiče slabih časopisov; ja kedo je pa kriv, da so „slabi časopisi“? Le slabi duhovniki, ko bi vi živeli po naukah sv. kato-liške cerkve, bi se vam ne bilo treba bati, da bi se kaj slabega o vas pisalo in bi „slabih časopisov“ ne bilo več. Koliko je na Avstrijskem duhovnov, ki jih nihče po časopisih ne vlačí . . .

Več faranov.

Iz Petrovc. Od treh vetrov so triskakljali trije zajčki v našo občino. Vse jim tukaj dobro diši, samo Schager ne, ker je lovec. Iz vseh treh učenih glav vzhajale so sledeče vrste, ki so jih za Nar. list poslali: „Iz Petrovc se nam piše: Vsak skrbni „pastir“ pazi na svojo čredo, da se mu katera žival ne okuži. Naš župan Koren se tudi smatra za nekega pastirja. In vendar ne pazi posebno na izročeno mu čredo. V njegovi bližini je ovca, ki se prav pridno da okuževati od ptujске „giftne krote“ in to v naših skozin-skoz slovenskih Petrovcih. G. župan, zahtevamo od Vas, da storite potrebne korake, da od občine plačani sluga ne bo dalje kužil svoje okolice. Upamo, da bo to zadostovalo. Sicer bomo govorili bolj krepko!“ Der Schreiber diesen Zeilen hat ein übermäßig langes Kinn, aber keine Unterschrift, folglich: Ein Feigling! Deček,

bodi miren in ne vsiluj svoje modrosti možu ki je po rodu in starosti enak tvojemu očetu. Se bojiš okuženja, beži nazaj, od koder si prišel. Schager pa ostane tukaj, ker ima do smrti lastno stanovanje in ne gre v hribe. Tvojo krobesedo prihrani za tvoj poklic, si premalo priljubljen in premlad, da bi smel ti beseda staviti. Naša občina je toliko slovenska, da st. župan in sluga mirna in pravična za Slovenc in Nemca. Trije grajščaki, lastniki treh tovarni vsega premogokopa so Nemci. Vsi drugi, ki znajo oba jezika, pa govorijo slovensko in nemško, kakor prilika občevanja prinese.

Franciska Schager.

Sv. Peter medv. selo. Velecenjeno uredništvo! Prosim blagovolitve sledeče ponatisniti Vašem cenjenem listu. Dne 26. decembra je zgnal šentpeterski fajmošter Gomilšek zopet svojo menežarijo skupaj. Igrali so namreč „luršk pastirko“. Čuditi se je le, da so se celo liberalci pridružili tej gospodi. Pomislite, drag bralci, največja liberalka g. Fünk je celo s izneverila liberalni četi. No — no zdaj pa vidimo, da imajo faroški gospodje večjo „anzungskraft“ kakor pa liberalni doktorčki. Viditi taki so liberalci, da še celo pri takih igrah sodelujo. Gospa Korbar je za frizerko špilala. Koliko je le kaj zaslužila — —? Pa veste go spa, frizerji morajo plačati „Erverb“! Torej glejte se. Gosp. Zavašnik je žvilola stan klobučarke. Prav lepo je napucala klobuke šentpeterskim marijinim devicam. Gotovo ste dobili gospodičini tudi dobro plačilo, bolje kakor jo ponuje učiteljski stan. Samo plačajte „Erverb“, da Vas kdo ne toži. Bodite vsi liberalci tudi za naprej tako pridni, pa učite kmečke deklete, kak si naj zavijajo lase. — Bravo liberalci — vsa čast!

Ponikva ob juž. žel. Minuli so Božični prazniki, minula je sveta noč, ki nam je prinesla to rajsko veselje in ta zaželjeni mir. Prišel je mir da naj bi naš združil ia zedinil, da bi se skupno veselili te svete, božanske noči. Ali naši prvaki ne poznajo mira, so pozabili v svoji poboznosti na mir ter hujskarijo in zabavljajo čez vse, kar je napredno. Bila je namreč 16. dec. na Ponikvi obmeška volitev, v kateri so skoraj popolnoma zmagali napredni in narodni možje. Ali ti nedolžni prvaki ki jih je sama čistost pod kaplanovo sukno, ki imajo dosti denarja za ne-potrebne reči, hočejo to volitev razveljaviti. Lažejo in zabavljajo in se repenčijo da jih je groza poslušati. Vsačega tudi najbolj mirnega so zdivjali ti prvaki in so njim seveda najboljše nauke dajali, ker je neki njihovo dejanje Bogu dopadljivo. Najbolj pa seveda zabavljajo zoper železniške delavce in jih lepo počastijo s besedo „ferdamani Eisenbanarji“. O ti zdivjanost, ali se boste kedaj spametovali in opustili sovraštvo do železničarjev, ker Vi sami pošiljate svoje sinove na železnico delat, in ako je mogoče tudi vi sami gospodarji prihajate prosit in ste prav veseli ako katerega od Vas sprejmejo? Varujte se toraj železnice da ne boste tudi Vi ferdamani. — Pa še nekaj: Neki prvaki mladenič ali gospod odbornik, kakor se sam povišuje v „Slov. Gosp.“ v šte. 50. in je tudi močno napadal nekega naprednega mladeniča Ferdinanda Bergles. Predbacuje mu, da je izdajalec slovenskega naroda in Bog ve kaj še vse mu je na pamet prišlo. On misli, da je sam gospod na Ponikvi in misli da bo Bergles kar pohrustal in znjnim vred tudi druge. Pa mi mislimo da nas ti gospodje ne bodo kar tja v en dan razgnali, ko bi se pa ta gospod odbornik in kaplan na glavo postavila. In ta Jurč piše kako strupen da je „Štajerc“, ali sam ga pa rad prebrina samo če ga more v roke dobiti. Ali se ne bojiš, da bi se sam zastrupil? Potem pišeš, da odgovarjaš na svojo osebo prvo in zadnjokrat. Ali te je morda Bergles prosil za napade v prvškem listu, ker veš da nam je za takšne napade ravno toliko, kakor za lanski sneg. Posebno zatruje, da hoče gospoda kaplana braniti do skrajne meje. Ali si ga branil ko je iz božjega pota iz Sladke gore domov gredeč v krčmi popival in kar potem brez vsega povoda nekega delavca napadel, kakor kakšni neotesani hlapec? Ali si ga kaj svaril kaplana, ker si enkrat nekomu rekel: da ta kaplan se meni tudi ne dopadejo ker je šel od Nuñjeka z Oblakovo Maliko večkrat na izprehod. Torej bodi mož besede in svari kaplana pred takimi grešnimi dejanji. Nas pa v miru pustí,